ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ 360.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » δολ. 160

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210, ΤΗΛ. 24—94
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
18
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1951

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΕΤΟΣ Η'
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1914

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Η ΕΙΣΔΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ. Κατὰ τὰς ἐξ Οὐάσιγκτον πληροφορίας, αἱ ἐκεῖ ἐπίσημοι πηγαὶ ἀναγγέλλουσαι τὴν ἀπόφασιν παροχῆς 375.000 000 δολλαρίων εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὴν κατασκευὴν ὅπλων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, προσθέτουν, ὅτι συζητεῖται ἡ δυνατότης, ἐξ ἄλλου, τῆς συνδέσεως τῆς Ἱσπανίας, Νοτιοσλαβίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας μὲ τὸ Ἀτλαντικὸν Σύμφωνον.

Οἱ ἐπίσημοι ἀναγνωρίζουν, ὅτι εἶναι ἐξαιρετικῶς δύσκολα τὰ παρεντιθέμενα προβλήματα, ἀρνοῦνται ὅμως νὰ ἀποκαλύψουν ποῖα εἶναι ἡ μορφὴ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀποτρέπουν τὴν ἄμεσον εἰσδοχὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν, ἐνῷ χρόνῳ ἀναγνωρίζουν, ὅτι ἡ παροῦσα ἔμμεσος συμμετοχὴ τῶν δύο χωρῶν δὲν εἶναι ἡ πρέπουσα.

Προσθέτουν, πάντως, αἱ ἰδιαι πηγαί, ὅτι σχέδιον ἄγον εἰς τὴν ἄμεσον συμμετοχὴν, εὑρίσκεται ὑπὸ μελέτην ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν μετεχουσῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου χωρῶν. Ἄλλοι κύκλοι ὑπογραμμίζουν τὸ γεγονὸς, ὅτι ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία διεδήλωσαν κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐπιθυμίαν των, ὅπως μετάσχουν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου, ἡ Νοτιοσλαβία ἀποφεύγει νὰ συνδεθῇ περισσότερον μὲ τὸ δυτικὸν στρατόπεδον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι ἡ χθεσινὴ δήλωσις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Ντὴν Ἄτσεσον, ὅστις ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς συμπράξεως τῆς Ἱσπανίας εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀμύνης τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀπετέλεσεν ἔκπληξιν διὰ τοὺς ἐπισήμους κύκλους τοῦ Λονδίνου.

Κατὰ τοὺς Βρεταννοὺς ἡ συνεργασία τῆς Ἱσπανίας εἰς τὴν δυτικὴν ἄμυναν, δὲν ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ἐπιθυμητὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κυβερνητικὴ δήλωσις ἀναμένεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συμπράξεως τῆς Ἱσπανίας μετὰ τῶν χωρῶν τῆς Ὀργανώσεως τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ πρᾶγμα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶνε κεκηρυγμένη ἡ Πορτογαλία, ἡ ἄποψις τῆς Βρεταννικῆς κυβερνήσεως εἶναι ὅτι τοῦτο δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ ἐν τῷ συνόλῳ της.

Η ΣΦΙΓΞ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ ΩΜΙΛΗΣΕ!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.- Ο ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΒΙΑΙΟΣ ΤΟΝΟΣ ΤΩΝ.-ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΤΕΤΡΑΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ.-Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ γεγονὸς τῆς ἡμέρας εἶναι διεθνῶς ἡ χθεσινὴ συνέντευξις τοῦ στρατάρχου Στάλιν, ὁ ὁποῖος ἔλυσε διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ μακροῦ χρόνου τὴν ἐπίμονον σιωπήν του. Ἐπίσημα σχόλια διὰ τὴν συνέντευξίν του δὲν ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὴν Δύσιν, γενικῶς ὅμως ἀναγνωρίζεται ὅτι ὅσα εἶπεν ὁ Στάλιν ἀποτελοῦν τὸ σύνθημα μιᾶς νέας μεγάλης ἐκτάσεως «ἐπιθέσεως εἰρήνης» τῶν Σοβιέτ.

Ὁ δυτικὸς τύπος ἐδημοσίευσε χθὲς μὲ τεραστίους τίτλους τὴν συνέντευξιν τοῦ Στάλιν καὶ τὴν ἐχαρακτήρισε γενικῶς ὡς πυροτέχνημα προπαγάνδας, καθ' ἣν στιγμὴν διεξάγονται προκαταρκτικαὶ συνομιλίαι διὰ τὴν διάσκεψιν τῶν 4 μεγάλων δυνάμεων. Αἱ δυτικαὶ Κυβερνήσεις ἀναμένουν τὸ ἐπίσημον κείμενον τῆς συνεντεύξεως διὰ νὰ τὸ μελετήσουν. Πιστεύεται ὅτι ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς κ. Ἄτλυ θὰ εὕρῃ εὐκαιρίαν νὰ ἀπαντήσῃ προσεχῶς εἰς τὰς ἐναντίον του προσωπικὰς κατηγορίας τοῦ Στάλιν.

Κατὰ τοὺς παρατηρητὰς τῆς Ἀγγλικῆς πρωτευούσης, κύριος σκοπὸς τῆς συνεντεύξεως εἶναι ἡ ἔκκλησις πρὸς τοὺς ἡγέτας τῶν δυτικῶν χωρῶν, ὅπως ἐγκαταλείψουν τὰ ὑπὸ δοκιμασίαν σχέδια διὰ τὸν ἐπανεξοπλισμόν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Στάλιν ἐξέλεξε τὴν παροῦσαν στιγμὴν διὰ νὰ δώσῃ τὴν συνέντευξιν, θεωρεῖται ἐν Λονδίνῳ ὡς ἀπόδειξις ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀνησυχεῖ σοβαρῶς ἐκ τῶν σχεδίων τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸν συντονισμὸν τῆς ἀμύνης των. Τὸ κείμενον τῶν δηλώσεων τοῦ Στάλιν θεωρεῖται ἐν Λονδίνῳ ὡς συγκαλυπτικὸν τῆς ἐκκλήσεως ταύτης, τὴν ὁποίαν ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀπευθύνει πρὸς τοὺς λαοὺς τῶν ἐθνῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου.

Ἡ ἐπίθεσις στρατάρχου Στάλιν ἐναντίον τῆς δυτικῆς πολιτικῆς κρίνεται μεταξὺ τῶν κύκλων τοῦ Κογκρέσσου ὡς δυναμένη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὑποστήριξιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῆς πολιτικῆς τοῦ Τρούμαν περὶ ἀποστολῆς περισσοτέρων Ἀμερικανικῶν μεραρχιῶν διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Στάλιν καταδίκη τοῦ ΟΗΕ ὡς ὀργάνου τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ἐνισχύει τὴν ἔκκλησιν τῶν Ἀμερικανῶν στρατιωτικῶν ἡγητόρων διὰ τὴν διάθεσιν περισσοτέρων στρατευμάτων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Αἱ δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Στάλιν ἐγένοντο ἀκριβῶς ὀλίγον πρὸ τῆς συμμαχικῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τῆς τελευταίας Ρωσσικῆς διακοινώσεως.

Ἐν Παρισίοις τονίζεται ὅτι ἐνῶ τὸ Κρεμλῖνον ἀποδέχεται τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὑπουργῶν τῶν 4 Μεγάλων, θέλει ὅμως ταυτοχρόνως νὰ καταστῇ πιὸ σαφὲς ὅτι ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν ὀφείλεται εἰς οἱανδήποτε ἀδυναμίαν ἀπὸ Ρωσσικῆς πλευρᾶς.

Ὡς ἐγνώσθη ἐν Παρισίοις, αἱ τρεῖς Δυτικαὶ Δυνάμεις θὰ ἀπαντήσουν διὰ ταυτοσήμου διακοινώσεώς των πρὸς τὴν Μόσχαν ἐπὶ τῆς τελευταίας Ρωσσικῆς διακοινώσεως κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Εἰς τὴν ἀπάντησίν των αἱ κυβερνήσεις τῶν 3 δυτικῶν θὰ τονίζουν ὅτι ἡ διάσκεψις θὰ πρέπῃ νὰ συνέλθῃ εἰς Παρισίους τὴν 5ην Μαρτίου.

Εἰς τὰ Ἡνωμένη Ἔθνη οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι καταβάλλουν προσπαθείας νὰ ἐξαγάγουν συμπεράσματα ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ Στάλιν ἐν σχέσει μὲ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Τρίγκβε Λῆ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως κ. Ἐντεζάμ ἠρνήθησαν νὰ προβοῦν εἰς σχόλια, ἐπὶ συνεντεύξεων τοῦ σοβιετικοῦ ἡγέτου.

Εἰς τὸ Στέϊτ Ντηπάρτμεντ ἀνεκοινώθη ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐπίσημος δήλωσις ἐπὶ τῆς συνεντεύξεως τοῦ Στάλιν.

Οἱ Ἰταλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐδέχθησαν τὰς δηλώσεις τοῦ Στάλιν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἔχει ἀποστρατευθῇ μετὰ τινος σκεπτικισμοῦ. Ὑπενθυμίζεται ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται ἔχουν ἐπανειλημμένως δηλώσει ὅτι ἡ ἕνοπλος ἰσχὺς τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν συμμάχων της εἶναι τρομερά.

Ἐξ ἄλλου ἡ δήλωσις τοῦ Στάλιν ὅτι δὲν θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ἕνας νέος πόλεμος προεκάλεσε συγκρατημένην ἱκανοποίησιν. Σχετικῶς ἐτονίζετο ὅτι ἂν ἡ δήλωσις αὕτη ἐγένετο καλόπιστος ἡ σχετικὴ ἔκκλησίς του διὰ τὴν εἰρήνην θὰ ἦτο σημαντική.

ΟΥΑΣΙΓΚΟΝ. Ἡ συνέντευξις τοῦ στρατάρχου Στάλιν κρίνεται γενικῶς εἰς Ἀμερικὴν ὡς ἔνδειξις ὅτι τὸ Κρεμλῖνον χάνει τὸν πόλεμον τῆς προπαγάνδας καὶ ὅτι ἡ διεθνὴς ἡγεσία τοῦ κομμουνισμοῦ ἐχρησιμοποίησε τὸν Στάλιν διὰ νὰ τονώσῃ τὸ καταπίπτον ἠθικὸν τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ συνέντευσις τοῦ Στάλιν κρίνεται ἐπίσης ἀποσκοποῦσα νὰ ματαιώσῃ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Εἰς τὸ Λονδῖνον τὰ σχόλια ἐπὶ τῆς συνεντεύξεως τοῦ Στάλιν εἶναι ποικίλα, ἐνῷ εἰς Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν αἱ δηλώσεις τοῦ ἡγέτου τῶν κομμουνιστῶν κρίνεται ὡς συνδιαλλακτική.

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΜΑΣ

Ὁ σημερινὸς ὁμιλητὴς κ. Παναγιώτης Πιπινέλης, τοῦ ὁποίου τὴν ἄφιξιν εἰς τὴν πόλιν μας χαιρετίζομεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς, εἶναι γνωστὸς καὶ εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ εἰς τὸν διεθνῆ κόσμον. Κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα μίαν ἀπὸ τὰς ἐγκυροτέρας μορφάς, πρὸς τὰς ὁποίας συγκεντροῦνται αἱ προσδοκίαι καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ Ἔθνους. Δὲν θὰ χρειασθῇ συνεπῶς νὰ παρουσιάσωμεν τὸν κ. Παναγ. Πιπινέλην εἰς τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον σήμερον τὴν 11 π. μ. θὰ κατακλύσῃ τὴν ἐνταῦθα αἴθουσαν τοῦ «Πανθέου».

Ο κ. ΠΑΝ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ὁ κ. Πιπινέλης, ἀποστρεφόμενος ἐξ ἀγωγῆς καὶ ἰδιοσυγκρασίας τὸν θόρυβον καὶ τὴν προσωπικὴν διαφήμισιν, ἐπεβλήθη μὲ τὸν συνθετικόν του νοῦν, τὴν ἐμπνευσμένην ἑλληνικὴν του παιδείαν, τὴν εὐρυμάθειαν, τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ἀκέραιον ἦθος του. Ἀνεδείχθη ὡς διπλωμάτης, ὡς συγγραφεὺς καί, πρὸ παντός, ὡς διανοούμενος Ἕλλην, ζῶν ἐντατικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τῆς γενεᾶς μας καὶ προβάλλων, οὐχὶ σπανίως, πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ἑλληνικοὺς καὶ ξένους παράγοντας, τὰς λύσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν τὴν ἀποφασιστικὴν μορφὴν εἰς τὰ γεγονότα. Ὑπουλοι ἀντιθέσεις, κινούμεναι ἀπὸ τὸν ταπεινὸν φθόνον, ἐπεδόθησαν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὴν συκοφαντικὴν προσπάθειαν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κ. Πιπινέλη ὡς κινουμένου εἰς τὸ παρασκήνιον. Ἀλλὰ προσωπικότητες τοῦ ἀπεράντου κύρους, τῆς φωτεινῆς σκέψεως, τῶν ἠθικῶν διαστάσεων καὶ τῆς πατριωτικῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ κ. Παν. Πιπινέλη, ζοῦν, κινοῦνται, ἐξελίσσονται καὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν μεγάλων πραγματικοτήτων, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἀποτυπώσουν θαρραλέως καὶ ἐνσυνειδήτως τὴν σφραγῖδα τῆς ἰδικῆς των μεγαλουργίας.

Ὁ κ. Παν. Πιπινέλης ἀνέπτυξε καταπληκτικὴν δραστηριότητα ἐντὸς πλαισίων πάντοτε ἐθνικῶν καὶ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσιακῆς του σκοπιᾶς ἀνεδείχθη πάντοτε ἄξιος τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του. Διεχειρίσθη μὲ εὐστροφίαν, ἱκανότητα, εὐσυνειδησίαν καὶ ἐπιμέλειαν ὅλα τὰ ὑψηλὰ λειτουργήματα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἀνετέθησαν. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Μόνιμος Ὑφυπουργός. Ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Οἴκου Γεωργίου τοῦ Β'., τοῦ Βασιλέως τῆς Νίκης καὶ τῆς θυσίας, τὸν Ὁποῖον μὲ τόσην δύναμιν καὶ αὐθεντικὸν κῦρος ἐσκιαγράφησεν εἰς τὴν προσφάτως δημοσιευθεῖσαν μονογραφίαν του. Πρεσβευτής, ἄλλοτε, εἰς τὰ νευραλγικὰ κέντρα τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος, εἰς Βουδαπέστην καὶ Σόφιαν μέχρι τῆς διακοπῆς τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς Μόσχαν καὶ Κουϊμπίτσεφ (1936—1942). Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξορίστου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐν Λονδίνῳ εἰς τὴν Διασυμμαχικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνακωχῆς πρὸς καθορισμὸν τῶν ὅρων εἰρήνης. Δυναμικός, εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ὑποστηρικτὴς τῶν ἑλληνικῶν δικαίων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ὁ κ. Πιπινέλης δὲν ἐξεπλήρωσεν ἁπλῶς τὴν ἀποστολήν του. Ἀλλὰ διηύρυνε τὰ ὅριά της, οἰστρηλατούμενος ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον ἀνήγαγεν ὡς σκοπὸν τῆς ἰδικῆς του ζωῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ἰσχυρά του προσωπικότης τάσσει, ὡς σκοπὸν τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς, μὲ ἀμείωτον ἔξαρσιν.

Θὰ ἔπρεπε νὰ κλείσωμεν ἐδῶ τὸ σημειωμά μας, τελειώνοντες μὲ τὴν διαδήλωσιν τῆς βαθείας ἐκτιμήσεως καὶ ἡμῶν καί, ὡς πιστεύομεν, ὅλων τῶν Πατρινῶν, πρὸς τὴν «Ἀχαϊκὴν Ἑταιρίαν», ἡ ὁποία διὰ τῆς σημερινῆς ὁμιλίας, ὀφειλομένης εἰς τὴν πρωτοβουλίαν της, δικαιώνει πανηγυρικῶς, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργήν, μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιβάλλει ἡ πόλις μας.

Κατὰ τὴν μεταβατικὴν ὅμως αὐτὴν ὥραν, ποῦ διερχόμεθα καὶ τῆς ὁποίας ἀποκαρδιωτικὸν γνώρισμα εἶναι ἡ σύγχυσις, ὑπὸ τὴν πνιγμονὴν τῆς ὁποίας παραπαίει ἡ πολιτικὴ τῆς χώρας ζωή, νομίζομεν ὅτι ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ γλαφυροῦ ρήτορος, τοῦ διακεκριμένου διπλωμάτου καὶ τοῦ ἐμβριθοῦς ἐπιστήμονος. Πιστεύομεν ὡς ὑπαγόρευσιν καθήκοντος ἔναντι τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κ. Παν. Πιπινέλη ὡς ἐθνικοῦ κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον τὸ ἀνυπόμονον πολιτικὸν αἰσθητήριον τοῦ μέσου πολίτου δὲν θὰ ἀφήσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη εἰς τὴν ἐφεδρείαν. Ὁ μέσος πολίτης ἀντιλαμβάνεται ὅτι αἱ πολιτικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀρεταὶ τοῦ κ. Παν. Πιπινέλη δέον νὰ ἀξιοποιηθοῦν κατὰ βάθος. Καί, ὧν ἔχομεν πάντα λόγον νὰ πιστεύωμεν, εἶναι ἕτοιμος νὰ τοῦ προσφέρῃ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, εὐθὺς ὡς ἡ στιγμὴ θὰ ἐκρίνετο ὥριμος. Καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ στιγμὴ αὐτή.

Πιστὸς στρατιώτης τῆς ὡραίας καὶ πατριωτικῆς αὐτῆς προσπαθείας ἡ «Πελοπόννησος» ἀγωνίζεται ἀπὸ ἐτῶν μετὰ φανατισμοῦ καὶ πίστεως εἰς τὰς προκεχωρημένας ἐπάλξεις. Καὶ γνωρίζουσα τὸν κ. Πιπινέλην, ἀτενίζει πρὸς αὐτὸν μὲ βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην. Ἂς τῆς ἐπιτραπῇ ἡ προσδοκία ὅτι συντόμως ὁ κ. Πιπινέλης θὰ κατανικήσῃ καὶ τοὺς τελευταίους του δισταγμοὺς καὶ θὰ ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου ζωήν.

Μὲ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ μὲ αὐτὴν τὴν αἰσιόδοξον προοπτικὴν τὸν καλωσορίζομεν σήμερον εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΝΑ ΑΠΟΣΠΑΣΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΘΑ ΦΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὸ Παμμακεδονικὸν συνέδριον τῆς Σόφιας, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς κομμουνιστικῆς κυβερνήσεως ἐξεδόθη σαφὴς ἡ πρόθεσις τῶν Βουλγάρων διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸ 29ον ἐτήσιον συνέδριον τῆς «Μακεδονικῆς Πολιτικῆς Ὀργανώσεως» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ, τὸ ὁποῖον συνῆλθεν ἐσχάτως εἰς Ἰνδιάνα οἱ ἀντικομμουνισταὶ Βούλγαροι ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀναγκαίαν τὴν δημιουργίαν τῆς Μακεδονίας ὡς ἀνεξαρτήτου κρατικῆς μονάδος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐξόχως διαφωτιστικὸν τῶν πορισμάτων τοῦ 29ου ἐτησίου συνεδρίου τῶν «Μακεδόνων» εἶναι ἄρθρον τῆς εἰς Οὐάσιγκτον ἐκδιδομένης Βουλγαρικῆς ἐφημερίδος, πασιγνώστου διὰ τὸν ἀιθλληνισμόν της ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰδοὺ τί καταμαρτυροῦν οἱ Βούλγαροι εἰς τοὺς Βουλγάρους».

Ἀπὸ καιροῦ ἐκδηλοῦται καὶ κυρίως μετὰ τὴν διάστασιν μεταξὺ Κομινφὸρμ καὶ Τίτο, ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κομινφόρμ, ἡ ὁποία διευθύνεται ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ θεωρεῖ ὡς πρῶτον της θῦμα τὴν Μακεδονίαν. Αἱ κομμουνιστικαὶ ἐφημερίδες τῶν δορυφόρων χωρῶν ἐξαπέλυσαν προπαγάνδαν σχετικῶς μὲ τὸ «Μακεδονικὸν θέμα».

Ἡ νέα πολιτικὴ γραμμή, ἡ ὁποία τηρεῖται, εἶναι ὅτι ἡ Μακεδονία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία τμήματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν Βουλγαρίαν, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Ἑλλάδα, θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μία μεγάλη κρατικὴ μονάδα καὶ νὰ ὀργανωθῇ εἰς μίαν νέαν «Λαϊκὴν Δημοκρατίαν». Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Μακεδονία πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς μίαν νέαν κομμουνιστικὴν χώραν.

Ἡ νέα αὐτὴ «μανούβρα» τῆς Μόσχας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία νέα πρόφασις ἐπεκτάσεως τοῦ ἐρυθροῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ἀφοῦ δὲ κατέρρευσαν αἱ προσπάθειαι τῆς Μόσχας, ὅπως φθάσῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τοῦ ΚΚΕ, τώρα ρίπτει νέον σύνθημα περὶ «ἐλευθέρας καὶ λαοκρατουμένης Μακεδονίας». Ἐν προκειμένῳ ἡ Μόσχα ἐνδιαφέρεται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ συμφέροντά της ἐκ καταστάσεως δημιουργουμένης «νομίμως» εἰς τὰ Βαλκάνια. Ἡ Μόσχα ζητεῖ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ μίαν δορυφόρον «ἐλευθέραν καὶ ἀνεξάρτητον Μακεδονίαν».

Αἱ ἀνωτέρω διαπιστώσεις ἐκ Βουλγαρικῶν πηγῶν ἐνισχύουν τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπιδιώκουν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μόσχας τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, οἱ δὲ Ρῶσσοι ὑπολογίζουν εἰς τὸν παλαιὸν Βουλγαρικὸν ἐπεκτατισμὸν καὶ ἐντείνουν τὴν τρομοκρατίαν διὰ τὴν κατάπνιξιν τῆς ἀντιδράσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ἐνεργοῦντες ἐκκαθαρίσεις κατὰ στελεχῶν τοῦ ΚΚΒ καὶ πλησιάζοντες τὸν στρατὸν μὲ Ρώσσους ἀξιωματικούς.

Ἤδη ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας διὰ ψηφισθέντος νόμου ὁρίζει ὅτι πᾶν ἄτομον γεννηθὲν εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας εἶχον καταλάβει οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, ὑποχρεοῦνται νὰ λάβουν τὴν Βουλγαρικὴν ὑπηκοότητα.

Συμπέρασμα ἐξ αὐτῶν τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν, εἶναι ὅτι ἐνισχύεται ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ Κόμινφορμ προπαρασκευάζει νέον ἐπιθετικὸν πραξικόπημα εἰς τὰ Βαλκάνια. Αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ αἱ ἀπειλαὶ τοῦ ΚΚΕ δικαιώνουν αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν.

Ἡ ἄνοιξις θὰ δείξῃ πολὺ τελικῶς γραμμὴν θὰ χαράξῃ ἡ Μόσχα εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ θὰ φανῇ ἐὰν ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ Τίτο ἢ θὰ δειλιάσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων της κατόπιν τῆς ἀμερικανικῆς δηλώσεως ὅτι μία τοιαύτη ἐπίθεσις θὰ ἀναγκάσῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ λάβουν στάσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐν Κορέᾳ τοιαύτην.

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑΝ

ΚΑΠΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑΝ. Θερμὸν χαιρετισμὸν ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Κορέας ἀπευθύνουν οἱ στρατιῶται:

Καραμήτρος Βασίλειος εἰς Ἀθανάσιον Καραμήτρον εἰς Πρέβεζαν.

Μπακατσέλος Ἰωάννης εἰς Θεόδωρον Ξενογιαννόπουλον εἰς Πύργον.

Βαλσαμῆς Εὐάγγελος εἰς Διοτύσιον Βαλσαμῆν εἰς Κοθρέαν Κεφαλληνίας.

Προδρομίτης Θεοφάνης εἰς Νικόλαον Προδρομίτην εἰς Μοναστηράκι Ξηρομέρου.

Μπελεγρίνος Κων. εἰς Γεωργίαν Μπελεγρίνου εἰς Σύβρον Λευκάδος.

Βραχλιώτης Γεώργιος εἰς Μαρίαν Βραχλιώτου εἰς Κέρκυραν.

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὅλαι αἱ σημεριναὶ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες διατυπώνουν ποικίλα σχόλια ἐπὶ τῆς συνεντεύξεως τοῦ στρατάρχου Στάλιν. Κατὰ γενικὴν διαπίστωσιν, ὁ Στάλιν ἀποπειρᾶται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν συγκληθησομένην διάσκεψιν τῶν 4 καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ἀναστολὴν τῆς ἐξοπλιστικῆς προσπαθείας τῆς Δύσεως. Τὸ «Νταίηλυ Χέραλντ» γράφει ὅτι ὁ Στάλιν δυνατὸν νὰ παρέταξε σειρὰν ἐπιχειρημάτων διὰ νὰ παραστήσῃ τοὺς Δυτικοὺς ὡς προετοιμαζομένους πρὸς πόλεμον, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν Ρωσσίαν, ἡ ὁποία δηθὲν ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ διαψεύσῃ τὸν κ. Ἄτλυ, δηλώσαντα ὅτι ἡ Ρωσσία διατηρεῖ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα 3 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν.

ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ Ο ΑΤΛΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὥστε νὰ πιστεύεται ὅτι ὁ κ. Ἄτλυ θὰ ἀπα